

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 145/07-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. júna 2007 v senáte zloženom z predsedu senátu Jána Auxta a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Rudolfa Tkáčika prerokoval návrh D. P., K., zastúpeného advokátom JUDr. J. S., Advokátska kancelária, Ž., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/44/06-K zo 4. decembra 2006 a takto

r o z h o d o l :

Rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/44/06-K zo 4. decembra 2006 z r u š u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) prijal uznesením sp. zn. III. ÚS 145/07 zo 17. mája 2007 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) na konanie návrh D. P., K. (ďalej len „navrhovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. S., Advokátska kancelária, Ž., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) sp. zn. VP/44/06-K zo 4. decembra 2006 (ďalej aj „namietané rozhodnutie“) podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon o ochrane verejného záujmu“ alebo „ústavný zákon“) v spojení s § 73a a § 73b zákona o ústavnom súde.

Z obsahu návrhu vyplýva, že namietaným rozhodnutím výbor konštatoval, že navrhovateľ ako verejný funkcionár v zmysle čl. 2 ods. 1 písm. zc) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu nepodal „oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov“ (ďalej len „oznámenie“) včas, teda v lehote ustanovenej čl. 7 ods. 1 ústavného zákona, a zároveň mu za porušenie tejto povinnosti v zmysle čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona uložil pokutu v sume 17 274 Sk (suma zodpovedajúca mesačnému platu verejného funkcionára).

V podanom návrhu navrhovateľ namieta, že je síce členom dozornej rady štátneho podniku M. K., š. p., avšak „*titulom delegovania z radov zamestnancov*“, nie je teda členom ustanoveným do tejto funkcie štátom, pôsobnosť ústavného zákona o ochrane verejného záujmu sa naňho preto nevzťahuje. Ako dôkaz navrhovateľ predložil „*Výpis z uznesenia č. 10/2005 z riadneho zasadnutia VZO OZ KOVO konaného dňa 25.08.2005 v M. K. š. p.*“.

Navrhovateľ ďalej uvádza: „*Je pravdou, že na výzvu zakladateľa v minulých obdobiach navrhovateľ majetkové priznanie podával, a to tak zakladateľovi, ako aj Výboru NR SR. To však len v dôsledku nesprávnej informácie a, v podstate, nadbytočne. To, či ho za rok 2005 podal oneskorene, resp. ako zdôvodnil jeho oneskorené podanie Výboru NR SR, je z tohto pohľadu právne irelevantné.*

Vzhľadom na to, že na navrhovateľa sa nevzťahuje ústavný zákon č. 357/2004 Z. z. v platnom znení, konkrétne ustanovenie čl. 2 ods. 1 písm. zc/, napadnuté rozhodnutie je protizákonné.“

Navrhovateľ na základe uvedených skutočností navrhuje ústavnému súdu, aby *„napadnuté Rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií č. VP/113/06-K zo dňa 30.01.2007 zrušil“*.

Na základe výzvy ústavného súdu sa k navrhovateľovmu návrhu vyjadril výbor prostredníctvom svojho predsedu, a to podaním sp. zn. VP/44/06-K z 5. apríla 2007, ku ktorému priložil aj s vecou súvisiaci spisový materiál.

Vo svojom vyjadrení uviedol, že navrhovateľ bol zaradený do zoznamu verejných funkcionárov na základe oznámenia zakladateľa štátneho podniku M. K., š. p., Ministerstva financií Slovenskej republiky z 20. januára 2006, v ktorom bol navrhovateľ uvedený ako člen dozornej rady štátneho podniku, ktorého do funkcie ustanovuje štát, teda ako verejný funkcionár v zmysle čl. 2 ods. 1 písm. zc) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Následne, z dôvodu nedodržania lehoty pre podanie oznámenia v zmysle čl. 7 ods. 1 ústavného zákona, začal proti nemu výbor konať podľa ustanovení čl. 9 ústavného zákona, uznesením č. 141 z 20. apríla 2006. Navrhovateľ na výzvu výboru podľa čl. 9 ods. 4 ústavného zákona reagoval listom z 29. júna 2006, v ktorom nevyvracal skutočnosť, *„že by nebol verejným funkcionárom a uvádza, že toto majetkové oznámenie podal zakladateľovi a za chybu sa ospravedlnil“*. Skutočnosť, že sa na navrhovateľa pôsobnosť ústavného zákona o ochrane verejného záujmu v zmysle jeho čl. 2 ods. 1 písm. zc) nevzťahuje, zistil výbor až po vydaní namietaného rozhodnutia, a to na základe oznámenia Ministerstva financií Slovenskej republiky z 27. februára 2007.

V závere vyjadrenia sa uvádza: *„Na základe vyššie uvedeného konštatujem, že v dôsledku nesprávnych podkladov od Ministerstva financií Slovenskej republiky, ako i na základe vyjadrenia D. P. z 29.6.22006, bol výbor v predmetnom konaní uvedený do omylu a predmetná pokuta bola uložená nesprávne, keďže nejde o verejného funkcionára. Z tohto dôvodu vyslovujeme súhlas s návrhom navrhovateľa zrušiť predmetné rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií č. VP/44/06-K zo 4. decembra 2006“*.

(Ústavný súd v rámci preskúmania rozhodnutia zistil písársku chybu v petite návrhu, spočívajúcu v uvedení nesprávnej spisovej značky namietaného rozhodnutia, ale vzhľadom na zrozumiteľný a určitý obsah odôvodnenia návrhu nepovažoval za potrebné vyzývať navrhovateľa na jej opravu a ďalej sa ňou nezaoberal.)

II.

Z obsahu návrhu a jeho príloh, z vyjadrenia výboru, ako aj z obsahu predloženého spisového materiálu týkajúceho sa konania vedeného výborom proti navrhovateľovi zistil ústavný súd nasledovný skutkový stav, z ktorého pri svojom rozhodovaní vychádzal.

Odborovou organizáciou štátneho podniku M. K., š. p., bol navrhovateľ zvolený do funkcie člena dozornej rady štátneho podniku od 1. októbra 2005.

Zakladateľ štátneho podniku Ministerstvo financií Slovenskej republiky predložilo výboru oznámenie z 20. januára 2006, v ktorom bol navrhovateľ uvedený ako člen dozornej rady štátneho podniku, ktorého do funkcie ustanovuje štát, teda ako verejný funkcionár v zmysle čl. 2 ods. 1 písm. zc) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

Z dôvodu nedodržania lehoty pre podanie oznámenia v zmysle čl. 7 ods. 1 ústavného zákona, začal výbor proti navrhovateľovi konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ustanovení čl. 9 ústavného zákona, a to uznesením č. 141 z 20. apríla 2006.

V súlade s ustanovením čl. 9 ods. 4 ústavného zákona vyzval výbor navrhovateľa, aby sa k veci vyjadril. Vo svojom vyjadrení z 29. júna 2006 navrhovateľ okrem iného uviedol: „*V čase, keď som bol pracovným kolektívom ustanovený za člena dozornej rady, som si nebol vedomý všetkých svojich povinností a zákonom vyžadované náležitosti, t. j. aj majetkové priznanie, som podal zakladateľovi, a po upozornení aj Výboru Národnej rady SR. Za oneskorenie sa Výboru ospravedlňujem*“.

Rozhodnutím sp. zn. VP/44/06-K zo 4. decembra 2006 výbor konštatoval, že navrhovateľ ako verejný funkcionár v zmysle čl. 2 ods. 1 písm. zc) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu nepodal oznámenie včas, teda v lehote ustanovenej čl. 7 ods. 1 ústavného zákona, a zároveň mu za porušenie tejto povinnosti v zmysle čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona uložil pokutu v sume 17 274 Sk (suma zodpovedajúca mesačnému platu verejného funkcionára).

Rozhodnutie výboru sp. zn. VP/44/06-K zo 4. decembra 2006 bolo navrhovateľovi doručené 7. februára 2007.

Ministerstvo financií Slovenskej republiky ako zakladateľ štátneho podniku M. K., š. p, oznámilo výboru listom z 27. februára 2007, že navrhovateľ je členom dozornej rady tohto štátneho podniku, do funkcie bol zvolený odborovou organizáciou, a nie na základe zákona.

III.

Podľa čl. 2 ods. 1 písm. zc) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pôsobnosť uvedeného zákona sa vzťahuje na funkcie riaditeľa štátneho podniku a členov dozornej rady štátneho podniku, ktorých do funkcie ustanovuje štát.

Podľa čl. 3 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejný funkcionár je na účely tohto zákona každý, kto vykonáva funkciu uvedenú v čl. 2 ods. 1.

Podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejný funkcionár je povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, a počas jej výkonu vždy do 31. marca podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, v ktorom uvedie, (...).

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde, ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, rozhodnutie orgánu svojím uznesením

potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

Na základe zistených skutočností a relevantnej právnej úpravy dospel ústavný súd k záveru, že pôsobnosť ústavného zákona o ochrane verejného záujmu v zmysle jeho ustanovenia uvedeného v čl. 2 ods. 1 písm. zc) sa na navrhovateľa nevzťahovala, z týchto dôvodov mu teda vôbec nevznikla povinnosť ustanovená čl. 7 ods. 1 ústavného zákona.

Rozhodnutie výboru sp. zn. VP/44/06-K zo 4. decembra 2006 preto ústavný súd v súlade s § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde týmto nálezom zrušil.

Vzhľadom na čl. 133 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júna 2007